

Resurrection Life of Jesus Church

TILLBAKA TILL APOSTLAGÄRNINGARNA

RLJ-1188-SE

JOHN S. TORELL

31 MAJ 2009

DEL 48: DET STORA SKEPPSBROTTET

Nu kommer vi till slutet av Paulus liv så som det beskrivs i Apostlagärningarna. Han skulle föras till Rom på ett lastfartyg som förutom lasten också kunde ta 276 personer. Det var även en militär eskort med, ty romarna använde skeppet för transport av fångar.

DE ROMERSKA SOLDATERNA

Augustus grupp var en elit av romerska soldater, även kallad kohort, som bestod av 300-600 soldater. Varje kohort stod under direkt befäl av kejsaren själv. Enligt forskningen hade romarna stationerat fem sådana kohorter i Cesarea. Den kohort som Julius kommenderade bestod av soldater från Italien vilket gjorde dem mer lojala gentemot kejsaren. Det var inte praktiskt för Julius att ta med hela sin armégrupp ombord, då hade det blivit överbelastat. Lukas skriver inte hur många soldater Julius hade med. **Apg. 27:1**

DE GICK OMBORD PÅ SKEPPET

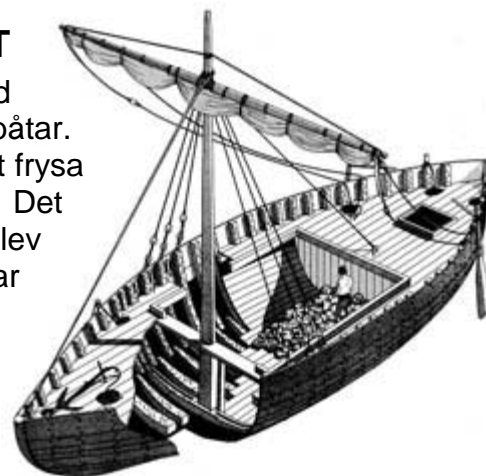
Vi vet att skeppet kom från Adramyttiums hamn som låg i provinsen Mysien inte långt från Troas. Notera att Paulus tilläts ha med sig läkaren Lukas, som skrev Apostlagärningarna utifrån sina egna och andras upplevelser; han hade också med sig Aristarkus, Paulus lärjunge från den grekiska staden Tessalonika.

Aristarkus (grek. för "den bäste härskaren") var en av Paulus veteranevangelister och förekommer i följande bibelord: **Apg. 19:29; 20:4; Fil. 24**

Aristarkus fick vara med på denna resa som Paulus hjälprede, men blev senare arresterad i Rom vilket beskrivs av Paulus omkring år 60 e. Kr. **Kol. 4:10**

LEVNADSFÖRHÅLLANDENA PÅ SKEPPET

De ombordvarande fick ingen varm mat serverad eftersom det var farligt att elda på den tidens träbåtar. Det fanns ingen elektricitet eller några metoder för att frysa kött, så all mat måste torkas eller bevaras med salt. Det fanns inga duschar eller toaletter. Dricksvatten blev härsket, eftersom det förvarades i kärl som inte var sterila. Det var hårt att segla på den tiden.



I SIDONS HAMN

Denna hamn låg omkring 11.3 mil norr om Cesarea och det visar hur långt skeppet kunde segla på bara 24 timmar. Det står klart att centurionen Julius hade stor respekt för Paulus och behandlade honom väl; han fick till och med lämna skeppet och tillbringa tid



8341 Fair Oaks Blvd, Suite B, Carmichael, CA 95608

Mailing Address: P.O. Box 166 Sheridan, CA 95681

Phone: (916) 944-3724 • Toll Free: (888) 708-3232 • Fax: (530) 633-2918 • www.eaec.org

tillsammans med andra troende i denna stad. Lukas talar inte om hur länge skeppet låg i hamn i Sidon; det kunde ha varit en eller flera dagar eftersom både urlastning och ilastning skedde. **Apg. 27:3**



FORTSATT SEGLATS

När skeppet hade lagt Sidon bakom sig styrde kaptenen rakt på Cypren och höll sedan en kurs som gick norr om ön och sedan rakt på Myra i provinsen Lycien. Det bör ha tagit ca fyra dagar att döma av hur de hade färdats hittills. **vers 4-5**

När de kommit i hamn fann Julius ett skepp från Alexandria i Egypten som skulle segla till Italien genast, och flyttade då över manskapet och fångarna till det skeppet. **vers 6**

Väder och vind ville inte samarbeta med det egyptiska skeppet och kaptenen höll sig längs kusten i vad som idag är södra Turkiet till staden Knidus siktades. Sedan vände han söderut och seglade längs västsidan av ön Rhodos, därefter ut på öppet vatten tills han kom till östkanten av Kreta och fortsatte längs Kretas sydsida till han kom till den "Goda Hamnen" i staden Lasea. **vers 7-8**

GUD TALAR GENOM PAULUS

Seglatsen från Myra till Lasea tog längre tid än väntat på grund av motvind. Vi kan säga att den snabba delen av resan var över, att det var september, och att segla under hösten och vintern på Medelhavet var mycket farligt på grund av

stormarna. Gud talade genom aposteln Paulus att Julius skulle vänta med att fara till våren. **vers 9-10**

JULIUS TOG INTE EMOT VARNINGEN

Skeppets ägare reste med och ville ha sin last kvickast möjligt till Italien av ekonomiska skäl. Beslutet blev att lämna Lasea och försöka komma till en bättre hamn på Kretas västkust. **vers 11-12**

KATASTROFEN

Först verkade seglatsen gå smidigt men det dröjde inte länge förrän de mötte en stark storm som kan klassificeras som en första klassens orkan. **vers 13-14**

De obarmhärtinga vindarna drev dem åt sydväst så de nästan krockade med ön Clauda men kunde med mycken möda undvika den. **vers 15-17**

Tänk dig ett lastfartyg med ett däck som drev våldsamt i de hårda vindarna, och att besättningen började kasta mer och mer av lasten överbord. **vers 18-19**

ALLT HOPP OM ATT ÖVERLEVA VAR BORTA

Skeppet var mitt i Medelhavet och rörde sig hastigt västerut. Fast Paulus inte visste hur det skulle sluta, hade Gud kontrollen och styrde dem mot den lilla ön Malta. **vers 20**

ETT ORD FRÅN GUD

Under de dagar som de drev omkring måste Paulus stannat under däck försänkt i bön. I den mörkaste natt och i de värsta tänkbara ögonblick är Gud nära och talar till sitt folk.

När väl Paulus hade fått ett budskap från Gud så ställde han sig upp mitt i det vilt rullande skeppet, skällde på Julius och skeppets ägare och gav dem sedan de goda nyheterna. **vers 21-26**

GUD BYGGER UPP TRO GENOM ATT LÅTA OSS VÄNTA

Fjorton dagar senare räddade Gud dem. Föreställ dig Paulus tankar när de frågade honom "Är du säker på det du hörde från Gud?" Två veckor på ett skepp som rullar i stormen är en lång tid. **vers 27-29**

PAULUS TOG KOMMANDOT ÖVER SKEPPET

Människor måste lära sig att ta order, och det sker bara om de har tro. Den Helige Ande styrkte Paulus så han började ge Julius order, som kände igen Guds röst och överlämnade skeppet till Paulus. **vers 30-32**

Hur skall man få sjösjuka att äta? Den Helige Ande vidrörde hela gruppen som trodde att Paulus var ifrån Gud och kunde föra dem i säkerhet. **vers 33-37**

Den dyrbara vetelasten som ägaren hade försökt behålla kastades överbord och båten gick på grund. **vers 38-41**

Troligen fanns det inte mer än 20 romerska soldater ombord medan de andra var ca 250 personer. Soldaterna fruktade att fångarna skulle fly i oredan och ville döda dem. De ville vara i säkerhet själva, därför att romerska militärlagar krävde deras liv om de lät en fånge löpa. **vers 42**

För att rädda Paulus liv satte sig Julius emot detta och beordrade folket att rädda sig iland. **vers 44**

VAD KAN VI LÄRA OSS AV DETTA KAPITEL?

1. Om Gud har gett dig ett budskap, var inte rädd, utan meddela det oavsett om folk vill ta emot det eller ej. **Matt. 10:27-33**
2. Det finns inga omständigheter som är för svåra för Gud. Du kan ha full förtröstan på honom, (Bed om tro!) och lita på honom, hur svåra förhållanden du än möter. **Dan. 3:12-18**
3. Ingen människa kan ta ditt liv. Det är bara när Gud har bestämt att ditt liv på jorden är över som det kan tas ifrån dig. **Dan. 3:19-30**

Går du framåt i tro? Hebr. 11:6-13

Kom ihåg, det är inte så viktigt hur du börjar din bana som frälst, men det är viktigt att du avslutar den rätt!

HAR DU ETT ÖRA ATT HÖRA MED?